25/07/2021

Ενθρόνιση νέου Ηγουμένου Ι. Μονής Αγίας Παρασκευής Διδυμοτείχου

/ Ιερές Μονές

Με ιεροπρέπεια και σεμνότητα ενθρονίσθηκε το απόγευμα της 24ης Ιουλίου 2021, ο προ μηνών εκλεγείς Ηγούμενος της Ιεράς Ανδρώας Κοινοβιακής Μονής Αγίας Παρασκευής Διδυμοτείχου, Αρχιμ. Κύριλλος Κολτσίδης, παρουσία των τοπικών αρχών, πλήθους κληρικών, φίλων και οικείων του ενθρονιζομένου και προσκυνητών, οι οποίοι έσπευσαν για να μετάσχουν στο εξαιρετικό αυτό γεγονός της τοπικής Εκκλησίας.

Μετά τον Εσπερινό, στον οποίο χοροστάτησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, ακολούθησε η Τελετή Ενθρονίσεως. Αφού ανεγνώσθη η σχετική Πράξη του οικείου Μητροπολίτου από τον Αρχιμ. Διονύσιο Χατζηαντωνίου, Γραμματέα της Συνοδικής

Επιτροπής Τύπου, Δημοσίων Σχέσεων και Διαφωτίσεως, ο ενθρονιζόμενος προσήλθε χειραγωγούμενος από τους Ηγουμένους των άλλων δύο Ιερών Μονών της Ιεράς Μητροπόλεως, τον Αρχιμ. Βαρθολομαίο Αστεριάδη, Ηγούμενο της Ιεράς Μονής Αγίας Σκέπης – Αγίας Παρασκευής Νέας Βύσσης και τον Αρχιμ. Θεόφιλο Βασιλάκο, Ηγούμενο της Ιεράς Μονής Γενεσίου της Θεοτόκου Δαδιάς.

Ο Σεβασμιώτατος αφού ανέγνωσε τις σχετικές ευχές περιεκόσμησε τον ενθρονιζόμενο με Ηγουμενικό Σταυρό, τον ενέδυσε με τον Ηγουμενικό Μανδύα, και τον ενεθρόνισε προχειρίζοντάς του την Ηγουμενική Ράβδο. Στη συνέχεια προσφωνώντας ο Σεβασμιώτατος τον ενθρονισθέντα μίλησε για τον ορθόδοξο μοναχισμό, για την προσφορά του στην Εκκλησία και το Γένος, για το μοναχισμό στο Διδυμότειχο και αφού εξήρε το ήθος, την εργατικότητα, την αφοσίωση και τον ζήλο του νέου Ηγουμένου, με καταφανή συγκίνηση είπε· *«Προσφιλέστατε και αγαπητέ μου π. Κύριλλε, αυτή την ώρα εσύ και εγώ και όλοι οι παριστάμενοι γράφουμε ιστορία. Εγκαθιστάμενος ο πρώτος Ηγούμενος της νεοπαγούς αυτής Ιεράς Μονής αναβιώνει ο μοναχισμός εδώ το Διδυμότειχο, που για πέντε περίπου αιώνες υπήρξε ένα σπουδαίο μοναστικό κέντρο, στις υπώρειες της Ροδόπης (10ος-14ος αι.), η ακτινοβόλος διαδρομή του οποίου βίαια διεκόπη με την κατάληψη του Κάστρου από τους Οθωμανούς το 1361. Μοναχικά απομεινάρια αυτής της λαμπρής εποχής της άνθισης του μοναχισμού στο Διδυμότειχο και μάρτυρες αδιάψευστοι είναι οι μεταβυζαντινοί Ναοί μας, και τα ερείπια των βυζαντινών Μονών, εντός και εκτός του Κάστρου, στον Άγιο Βλάσιο, στο Πραγγί, στο Αμόριο και αλλαχού εδώ τριγύρω. Δίπλα μας, το Καθολικό της άλλοτε βυζαντινής Μονής της Ζωοδόχου Πηγής, που από το 1968 επιτάχθηκε για τις ανάγκες του ελληνικού στρατού, παραμένει βουβή μαρτυρία ότι αυτό ο τόπος είναι τόπος πνευματικής άσκησης και πνευματικών αγώνων, που τον πότισε ο ιδρώτας και το αίμα πλήθους μοναχών.*

Με βαθειά την συναίσθηση ότι καλείσαι να συνεχίσεις αυτό το έργο και αυτή την μαρτυρία στα δύσκολα και δίσεκτα χρόνια της εποχής μας και έχοντας την «καλή μαρτυρία» και την αγάπη όλων μας πατρικώς σου εύχομαι καλή επιτυχία στο υπεύθυνο έργο, που επωμίζεσαι σήμερα, με την ευλογία του Θεού, προς δόξαν του Οποίου γίνεται το παρόν εγχείρημα, με τις πρεσβείες της Παναγίας της Οδηγήτριας, της Μεγαλομάρτυρος και Αθληφόρου Αγίας Παρασκευής και πάντων των εν Διδυμοτείχω ασκήσει και αθλήσει διαλαμψάντων αγίων προς ωφέλειαν του χριστεπωνύμου λαού».

Ακολούθησε η αντιφώνηση του ενθρονισθέντος, ο οποίος, μεταξύ άλλων, είπε:

«Φόβῳ πολὺ συνέχομαι», γιατί, «εἰς ἐμαυτὸν ἀφορῶν, οὐδὲν εὑρίσκω ἄξιον ἔχοντα τῆς τιμῆς ταύτης» (Ιωάννης Χρυσόστομος, Λόγος περὶ Ιερωσύνης, Γ8). Ἀλλ' ακούω την ενθαρρυντική φωνὴ του Θεού να με καλεί, σαν άλλο Ιησού του Ναυή, «ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου· μὴ δειλιάσης μηδὲ φοβηθῆς, ὅτι μετὰ σοῦ Κύριος ὁ Θεὸς εἰς πάντα, οὗ ἐὰν πορεύῃ». Ακούω την φωνή του αγγέλου να μου ψυθυρίζῃ, «μὴ φοβοῦ... εὗρες γὰρ χάριν παρὰ Θεῷ».

Παίρνω θάρρος λοιπόν, Σεβασμιώτατε Πάτερ και Δέσποτα, και θέτω «τὴν χεῖρα ἐπ' ἄροτρον», και δεν βλέπω «εἰς τὰ ὀπίσω». Βάζω γενναία κι αποφασιστικά το χέρι μου στο πηδάλιο και σαν δόκιμος και έμπειρος κυβερνήτης και ναύκληρος, θα οδηγώ σοφὰ και συνετὰ τούτο το θεοκυβέρνητο καράβι, με προστάτη κι οδηγό την άφθορη και άχραντη, την άσπιλη κι αμόλυντη, την μεσίτρια του κόσμου, την αειπάρθενη Παναγία την Οδηγήτρια αλλά και την μεγαλομάρτυρα Παρασκευή που από μικρό παιδί με φίλους και συγγενείς πορευόμουν στο ξωκκλήσι της, στην Ν. Βύσσα, όπου σήμερα στέκει το μοναστήρι της, με την δική σας πρόνοια και ευχή.

Δεν με πτοούν το πλήθος και το μέγεθος των πολυμόρφων ζητημάτων, απαιτήσεων και δυσχερειών. «Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς καὶ οὐ φοβηθήσομαι». Δεν μου κλονίζει το στερρό της ψυχής των πολυμόρφων πειρασμών και σκανδάλων η φαινομένη δίνη και ζάλη. «Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω»;

Παίρνω θάρρος, γιατὶ το χάρισμα της αποστολής μου δεν είναι πνεύμα φόβου και δειλίας, αλλά πνεύμα δυνάμεως και αγάπης (Β' Τιμ., α' 7), πνεύμα Κυρίου, πνεύμα σοφίας και συνέσεως, πνεύμα βουλής και ισχύος, πνεύμα γνώσεως και ευσεβείας πνεύμα ζηλώσεως και αληθείας και πραότητος (Ησαΐας, ια' 2).

Δεν δειλιώ, δεν έχω το δικαίωμα να δειλιάσω, μην ακούσω κι εγὼ την επιτίμηση του Κυρίου, «ὀλιγόπιστε... εἰς τί ἐδίστασας;» Θα σταθώ πάνω στην πέτρα της πίστεως εδραίος κι απτόητος, σαν «ἄκμων τυπτόμενος», κι όχι σαν «κάλαμος ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενος» αλλά σαν λαμπάδα, που καίεται για την δόξα του εσταυρωμένου Ιησοῦ...

Βάζω το χέρι στ' αλέτρι και κατέρχομαι στον αμπελῶνα τούτο του Κυρίου, για να κατασκάψω, να εκριζώσω και να φυτέψω. Χωρὶς να φειστώ κόπου και μόχθου, αλλά μέρα και νύκτα «ἥδιστα δαπανήσω καὶ ἐκδαπανηθήσομαι»(Β' Κορ., β 15) προς αναγέννηση κι ανόρθωση, για να γίνει τούτη η Μονὴ πνευματικὸ ορμητήριο και φάρος ακτινοβολίας του γνήσιου χριστιανικού πνεύματος, πηγὴ αέναη, νάμα προχέουσα πνευματικὸ σ' αυτούς, που διψούν, να γίνει πνευματικό φροντιστήριο, ιατρείο ψυχών, άσυλο καταπονεμένων, εργαστήριο αρετής.

Τούτη η Μονὴ ας γίνει «κολυμβήθρα ψυχικῆς ἀναβαπτίσεως», μέσα στην οποία θα δροσίζονται, θα βαπτίζονται και θα αναγεννιόνται οι σύγχρονοι πεζοπόροι της

πνευματικής ερημιάς, που την επισκέπτονται...

Όαση φιλοξενίας και κέντρο περίθαλψης των φτωχῶν και των αδυνάτων. Λιμάνι παρηγοριάς σ' όσους πονούν και υποφέρουν. Φάρος χριστιανικής καθοδήγησης μέσα στα σκοτάδια της σύγχρονης απιστίας. Φάρος λαμπρός, κυματοθραύστης, που πρέπει να στέκεται προπύργιο στ' αφρισμένα κύματα της αχαλίνωτης αμαρτωλής ελευθερίας και της εκμηδενιστικής μαζοποιήσεως, που συντρίβουν την ανθρώπινη προσωπικότητα κι αξιοπρέπεια. Με ωριμότητα, σύνεση και αποφασιστικότητα θα αγωνιστώ μόνος και μετά πολλών, για να γίνῃ θερμοκήπιο της αγιότητας. Αλλά, για να γίνουν όλα αυτά, αγαπητοὶ αδελφοί μου, εχω ανάγκη απ' την δύναμη σας. Σάς καλώ όλους να αναπτύξουμε την πτωχεία, τὴν συναδέλφωση και το συνυπεύθυνο.

Με σκοπό να αναλώσω τις ασθενείς μου δυνάμεις για το κοινὸ καλό, «διακονῆσαι καὶ οὐχὶ διακονηθῆναι» (Ματθαίος, 20, 18) και αξιώ πατρικὰ απ' όλους σας συνεργάτες πρόθυμοι να προσέλθετε ο καθένας κατὰ το μέτρο των δυνάμεων του, «τὰ τῆς εἰρήνης διώκοντες καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους» (Ῥωμ., 14, 19). Η ευθύνη της διαποιμάνσεως δεν βαρύνει μόνο τον Ηγούμενο, αλλά και τους συμμοναστές του.

«Μὴ τὰ πάντα ἐφ' ἡμᾶς ῥίπτετε· πρόβατά ἐστε, ἀλλ' οὐκ ἄλογα, ἀλλὰ λογικά...», διαμαρτύρεται ο ιερός Χρυσόστομος. Στην αναστροφή μου μαζί σας, νόμο μου θα 'χω την αρετή των αρετών, την αγάπη. Με το πνεύμα αυτής της αγάπης θα αντικρίζω όλα τα προβλήματα.

Συνάπτω σήμερα μαζί σας διαθήκη και υπογράφω μπροστὰ στον Θεὸ και τους ανθρώπους συμβόλαιο αγάπης. Με τον κώδικα της αγάπης θα αντιμετωπίζω όλα τα προβλήματα κι όλες τις δυσκολίες. Η αύρα της αγάπης με καμία πειθώ, με καμία σοφία δεν αντικαθίσταται. Είναι αυτή, που καθιστά την ζωή αξιοβίωτη, γιατὶ εμφανίζει το ίχνος του Θεού μέσα στην εγκόσμια ζωή».

Η όλη Τελετή έκλεισε με τον πολυχρονισμό του Αρχιερέως και του Ηγουμένου.

Παρέστησαν εκ μέρους των τοπικών αρχών ο Δήμαρχος Διδυμοτείχου Ρωμύλος Χατζηγιάννογλου, ο Στρατηγός Διοικητής της XVI Μεραρχίας Αναστάσιος Αλεξιάδης, συγγενείς και φίλοι του νέου Ηγουμένου από την γενέτειρα του Νέα Βύσσα, την Ορεστιάδα, το Διδυμότειχο και την Θεσσαλονίκη.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΝΕΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Ο νέος Ηγούμενος Αρχιμ. Κύριλλος Κολτσίδης γεννήθηκε το έτος 1980 στην Αλεξανδρούπολη. Μεγάλωσε στη Νέα Βύσσα, όπου και παρακολούθησε τις εγκύκλιες σπουδές. Είναι πτυχιούχος της Ανωτάτης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης και πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ. με μεταπτυχιακό δίπλωμα της ίδιας Σχολής. Διάκονος χειροτονήθηκε στο Διδυμότειχο στις 19.11.2010 και Πρεσβύτερος στις 26.03.2011, προχειρισθείς αυθημερόν σε Αρχιμανδρίτη. Από του έτους 2012 έχει αναλάβει καθήκοντα Αρχιερατικού Επιτρόπου Διδυμοτείχου και την υπευθυνότητα των εν Διδυμοτείχω δομών κατηχητικής μέριμνας (Σύναξη Νέων και Σχολή Γονέων) και κοινωνικής πρόνοιας και ευποιΐας (Συσσίτιο, Κοινωνικό Φαρμακείο, Επισιτιστική φροντίδα, Κέντρο ρουχισμού και κλινοσκεπασμάτων κ.λ.π). Εξελέγη παμψηφεί Ηγούμενος της νεοπαγούς ανδρώας Ιεράς Κοινοβιακής Μονής Αγίας Παρασκευής Διδυμοτείχου την 23^{η} του μηνός Φεβρουαρίου 2021.

INB I

INB I

INB I